

sin helhed, er man nødt til at se på alle de ministerier, der har flyttet rundt. I den forbindelse har vi fra Skatteministeriets side af regionalpolitiske hensyn prioriteret f.eks. Grenå ganske højt.

Erhvervslivet og andre kan sige, at nu bliver der langt – og bliver vores service så ikke forringet? Så må jeg igen sige, at man skal ændre opfattelsen af, hvad det er for et serviceorgan, skattemyndighederne bliver. Vi har et arbejde i gang, hvor vi siger: Fra skatteministerium til serviceministerium. Der vil man i langt højere grad være opsøgende og vejledende end bare passivt ventende på, at folk kommer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Arne Toft som medspørger.

Arne Toft (S):
Kan ministeren bekræfte, at man har placeret de 30 skattecentre, før man kendte danmarkskortet? Og har ministeren ikke forståelse for, at erhvervslivet og skatteyderne har svært ved at forstå, at man placerer skattecentre, før man ser danmarkskortet?

Skatteministeren (Kristian Jensen):
Det kan jeg fuldstændig afkræfte. Jeg har fra min side som skatteminister lavet mit udkast til, hvorledes skattecentre skal placeres. Men den endelige fastlæggelse skete i samarbejde med og i overensstemmelse med de øvrige ministerier, altså sammen med de ministre, der skulle placere statslige arbejdspladser. Så hr. Arne Toft tager fuldstændig fejl.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Arne Tofts sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):
Jeg har altså læst det i et svar fra skatteministeren, og jeg skal nok finde det. Jeg bor også i et af de områder i Nordjylland, hvor de kun har fået to skattecentre, et i Hjørring og et i Aalborg. Jeg vil godt spørge skatteministeren, om det er tænkeligt, at borgere i region Nordjylland f.eks. skal lægges under et skattecenter, der ligger uden for den region.

Ministeren siger, det er meningen, at man skal serviceres i de her borgerservicecentre. Vil regeringen så pålægge kommunerne det, så alle kommunerne skal lave sådan et borgercenter og have det i al fremtid?

Skatteministeren (Kristian Jensen):
Når hr. Arne Toft måtte mene at have læst, at vi skulle have placeret de 30 skattecentre uden hensyntagen til andre ministerier, så skal jeg naturligvis beklage, at hr. Arne Toft har fået den opfattelse. Men jeg kan garantere, at det ikke har været tilfældet.

Vi har naturligvis lavet vores indstilling, men den indstilling har været drøftet med andre ministerier for at sikre, at det danmarkskort, vi laver, er et danmarkskort, der samlet set er i balance.

Når hr. Arne Toft så spørger om den enkelte placering med hensyn til kommunegrænser m.v., vil det naturligvis være sådan, at udgangspunktet er, at borgere bliver tilknyttet det skattecenter, som de ligger i umiddelbar geografisk nærhed af under hensyntagen til, at kommunegrænserne skal holdes.

Vi lægger ikke op til at tvinge kommunerne til at indføre borgerservicecentre, men det skal være sådan, at man i de kommuner, der bliver fremover, kan indlevere sit materiale og kan få ændret opgørelser som f.eks. forskudsopgørelser. Men det er vigtigt at holde fast i, at der er ved at ske et skifte. Færre og færre danskere henvender sig personligt. Flere og flere bruger tag selv-løsninger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg vil lige sige til skatteministeren, at talletiden er 1 minut. Kun når man besvarer hovedspørgsmål i første omgang, har man 2 minutter.

Så er det hr. Ole Stavad som medspørger:
Kl. 16.00

Ole Stavad (S):
Jeg vil godt spørge skatteministeren, hvorfor de 30 centre er blevet et helligt tal? Hvis vi tager Strukturkommissionen og sektoranalysen, der er fra Strukturkommissionen, er det budskab, der ligger, vel, at der kan være en ordentlig faglighed med op til 50 centre. Derfor er de 30 centre jo et politisk valg, som jeg opfatter det.

Når vi ser på de fem kriterier, som skatteministeren har nævnt her, synes jeg, at der mangler et kriterium, nemlig et borgerkriterium. Hvor langt skal den enkelte borger bevæge sig for at nå et skattecenter? For selv om meget kan løses på telefon og net og servicecentre, er det jo et skøn i hvert fald hos de faglige folk, at op imod 1 million borgere bliver nødt til at bevæge sig hen til et af centrene, altså cirka halvdelen af dem, der i dag henvender sig personligt.